

Chúa Nhật Tuần XXIII - Mùa Thường Niên

Bài đọc 1 Kn 9,13-18

Bài trích sách Khôn ngoan.

¹³Lạy Chúa, nào có ai biết được ý định của Thiên Chúa ?
Nào có ai hiểu được Đức Chúa muốn điều chi ?

¹⁴Chúng con vốn là loài phải chết,
tu tưởng không sâu, lý luận không vững.

¹⁵Quả vậy, thân xác dễ hư nát này khiến linh hồn ra nặng,
cái vỏ bằng đất này làm tinh thần trĩu xuống
vì lo nghĩ trăm bề.

¹⁶Những gì thuộc hạ giới,
chúng con đã khó mà hình dung nổi,
những điều vừa tầm tay,
đã phải nhọc công mới khám phá được,
thì những gì thuộc thượng giới,
có ai dò thấu nổi hay chăng ?

¹⁷Ý định của Chúa, nào ai biết được, nếu tự chôn cao vời,
chính Ngài chẳng ban Đức Khôn Ngoan,
chẳng gửi thần khí thánh ?

¹⁸Chính vì thế mà đường lối người phạm
được sửa lại cho thẳng,
cũng vì thế mà con người được dạy cho biết
những điều đẹp lòng Ngài,
và nhờ Đức Khôn Ngoan mà được cứu độ.

Đó là lời Chúa

Đáp ca Tv 89,3-4.5-6.12-13.14 và 17 (Đ. c.1)

**Đ. Lạy Chúa, trải qua bao thế hệ,
Ngài vẫn là nơi chúng con trú ẩn.**

³Chúa bắt phàm nhân trở về cát bụi,
Ngài phán bảo: “Hỡi người trần thế, trở về cát bụi đi!”⁴Ngàn năm Chúa
kể là gì,
tựa hôm qua đã qua đi mất rồi,
khác nào một trông canh thôi!

**Đ. *Lạy Chúa, trải qua bao thế hệ,
Ngài vẫn là nơi chúng con trú ẩn.***

⁵Ngài cuốn đi, chúng chỉ là giấc mộng,
như cỏ đồng trời mọc ban mai,⁶nở hoa vươn mạnh sớm ngày,
chiều về ủ rũ tàn phai chẳng còn.

**Đ. *Lạy Chúa, trải qua bao thế hệ,
Ngài vẫn là nơi chúng con trú ẩn.***

¹²Xin dạy chúng con đếm tháng ngày mình sống,
ngõ hầu tâm trí được khôn ngoan.¹³Lạy Chúa, xin trở lại! Ngài đợi đến
bao giờ?

Xin chạnh lòng thương xót những tôi tớ Ngài đây.

**Đ. *Lạy Chúa, trải qua bao thế hệ,
Ngài vẫn là nơi chúng con trú ẩn.***

¹⁴Từ buổi mai, xin cho đoàn con được no say tình Chúa,
để ngày ngày được hớn hở vui ca.¹⁷Xin cho chúng con được vui hưởng
lòng nhân hậu của Chúa là Thiên Chúa chúng con.
Việc tay chúng con làm, xin Ngài củng cố,
xin củng cố việc tay chúng con làm.

**Đ. *Lạy Chúa, trải qua bao thế hệ,
Ngài vẫn là nơi chúng con trú ẩn.***

Bài đọc 2

Plm 9b-10.12-17

Bài trích thư của thánh Phao-lô tông đồ gửi ông Phi-lê-môn.

^{9b} Anh Phi-lê-môn thân mến, tôi, Phao-lô, một người đã già và hơn nữa, một người đang bị tù vì Đức Ki-tô Giê-su, ¹⁰ tôi van xin anh cho đứa con của tôi, đứa con tôi đã sinh ra trong cảnh xiềng xích, đó là Ô-nê-xi-mô, ¹² tôi xin gửi nó về cho anh; xin anh hãy đón nhận nó như người ruột thịt của tôi. ¹³ Phần tôi, tôi cũng muốn giữ nó ở lại với tôi, để nó thay anh mà phục vụ tôi trong khi tôi bị xiềng xích vì Tin Mừng. ¹⁴ Nhưng tôi chẳng muốn làm gì mà không có sự chấp thuận của anh, kẻo việc nghĩa anh làm có vẻ miễn cưỡng, chứ không phải tự nguyện. ¹⁵ Nó đã xa anh một thời gian, có lẽ chính là để anh được lại nó vĩnh viễn, ¹⁶ không phải được lại một người nô lệ, nhưng thay vì một người nô lệ, thì được một người anh em rất thân mến; đối với tôi đã vậy, phương chi đối với anh lại càng thân mến hơn biết mấy, cả về tình người cũng như về tình anh em trong Chúa. ¹⁷ Vậy, nếu anh coi tôi là bạn đồng đạo, thì xin anh hãy đón nhận nó như đón nhận chính tôi.

Đó là lời Chúa

Tin Mừng

Lc 14,25-33

✠Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Lu-ca.

²⁵ Khi ấy, có rất đông người cùng đi đường với Đức Giê-su. Người quay lại bảo họ:

²⁶ “Ai đến với tôi mà không dứt bỏ cha mẹ, vợ con, anh em, chị em, và cả mạng sống mình nữa, thì không thể làm môn đệ tôi được. ²⁷ Ai không vác thập giá mình mà đi theo tôi, thì không thể làm môn đệ tôi được.

²⁸ “Quả thế, ai trong anh em muốn xây một cây tháp, mà trước tiên lại không ngồi xuống tính toán phí tổn, xem mình có hoàn thành nổi không? ²⁹ Kéo lở ra, đặt móng rồi, lại không có khả năng làm xong, thì mọi người thấy vậy sẽ lên tiếng chế diễu mà bảo: ³⁰ ‘Anh ta đã khởi công xây, nhưng chẳng có sức làm cho xong việc.’ ³¹ Hoặc có vua nào đi giao chiến với một vua khác, mà trước tiên lại không ngồi xuống bàn tính xem mình có thể đem một vạn quân ra, đương đầu với đối phương dẫn hai vạn quân

tiến đánh mình chẳng? ³² Nếu không đủ sức, thì khi đối phương còn ở xa, ắt nhà vua đã phải sai sứ đi cầu hoà. ³³ Cũng vậy, ai trong anh em không từ bỏ hết những gì mình có, thì không thể làm môn đệ tôi được.”

Đó là lời Chúa

Reading 1 **WIS 9:13-18B**

Who can know God's counsel,
or who can conceive what the LORD intends?
For the deliberations of mortals are timid,
and unsure are our plans.
For the corruptible body burdens the soul
and the earthen shelter weighs down the mind that has many concerns.
And scarce do we guess the things on earth,
and what is within our grasp we find with difficulty;
but when things are in heaven, who can search them out?
Or who ever knew your counsel, except you had given wisdom
and sent your holy spirit from on high?
And thus were the paths of those on earth made straight.

The Word of The Lord

Reading 2 **PHMN 9-10, 12-17**

I, Paul, an old man,
and now also a prisoner for Christ Jesus,
urge you on behalf of my child Onesimus,
whose father I have become in my imprisonment;
I am sending him, that is, my own heart, back to you.
I should have liked to retain him for myself,
so that he might serve me on your behalf
in my imprisonment for the gospel,
but I did not want to do anything without your consent,
so that the good you do might not be forced but voluntary.
Perhaps this is why he was away from you for a while,

that you might have him back forever,
no longer as a slave
but more than a slave, a brother,
beloved especially to me, but even more so to you,
as a man and in the Lord.
So if you regard me as a partner, welcome him as you would me.
The Word of The Lord

Gospel **LK 14:25-33**

Great crowds were traveling with Jesus,
and he turned and addressed them,
“If anyone comes to me without hating his father and mother,
wife and children, brothers and sisters,
and even his own life,
he cannot be my disciple.
Whoever does not carry his own cross and come after me
cannot be my disciple.
Which of you wishing to construct a tower
does not first sit down and calculate the cost
to see if there is enough for its completion?
Otherwise, after laying the foundation
and finding himself unable to finish the work
the onlookers should laugh at him and say,
‘This one began to build but did not have the resources to finish.’
Or what king marching into battle would not first sit down
and decide whether with ten thousand troops
he can successfully oppose another king
advancing upon him with twenty thousand troops?
But if not, while he is still far away,
he will send a delegation to ask for peace terms.
In the same way,
anyone of you who does not renounce all his possessions
cannot be my disciple.”

